

tages efter privat Begjæring. Jeg mener ogsaa, at naar der længere nebe i Paragraphen tales om, at den, som udebliver, kan blive dømt til at betale Kost og Tæring til Bedersparten, maatte der billigtvis tilføies: „naar han udebliver uden lovligt Forsald“. — Der forekommer i hele Lovudkastet ingen Bestemmelse om, hvem der skal udføre Skriverforretningerne; hvem der navnlig skal føre Protokollen. Dette mener jeg dog heller ikke er noget Ubegyntigt, og jeg troer derfor, at i § 10 kunde passende bestemmes, at det er Formanden, som i fornødent Fald fører Protokollen; jeg antager nemlig, at dette er Meningen, selv om Formanden ikke er Rets skriver. At lade den Mulct, som er foreskrevet i § 9, nemlig 1 Rd., bortfalde, det synes jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til. Det forekommer mig, at det var mere hensigtsmæssigt, ligesom i Forordningen af 16de Januar 1828 § 12, at foreskrive for dem, som udeblive, hvis det er en af Parterne, at han da skal erlægge 2 Mark, og hvis det var en Sagfører, at han da skulde betale 1 Rd. — I Endringsforslaget Nr. 4 hedder det: „saafremt Vidnerne dertil ere villige.“ Jeg mener, det bør burde hedde: „saafremt en Vidneforklaring skjøntes ikke at kunne erholde den fornødne Tydelighed“, med mindre den afgives paa Aastedet for Landvæsenkommisssionen, da ere Vidnerne pligtige til at møde for denne, saafremt Aastedet ligger indenfor Grændserne af den Rets Jurisdiction, der er Vidnets Bærning. I dette Tilfælde drages Vidnet nemlig ikke fra sit Bærning. I Slutningen af § 13, hvor der tales om Vidneførselen for Retten, staaer der: „iøvrigt under de for Vidneførselen i Almindelighed gjældende Regler“. Jeg mener, at det vilde ikke have være overflødigt, hvis der var lagt til: „dog uden at Sagen behøver først at have været for Forligelseskommisssionen“, da Vidner, som bekjendt, ellers i Almindelighed ikke kunne føres, før Sagen har været for Forligelseskommisssionen. Naar det hedder i § 15: „Naar enten nogen af Parterne forlanger det, eller Landvæsenkommisssionen anseer det fornødent, kan denne tilfalde en teknisk sagkyndig Mand“, da mener jeg, at der hellere blot burde staae: „Naar nogen af Parterne forlan-

ger det“, og at der ikke burde have staaet noget Enten, Eller; men at den teknisk sagkyndige Mand kun skulde tilfalde, naar som bemærket nogen af Parterne forlanger det. Jeg mener, at man ikke i en civil Sag kan paabyrde Parterne de dermed forbundne Omkostninger, og det vilde ogsaa være i Strid med § 14, hvorefter Kommisssionen, naar der til Sagens Oplysning udfordres Optagelse af Kort, Opmaalinger, Nivelleringer, Overflag og Deslige, og ingen af Parterne er villig til at drage Omsorg derfor, har at bestemme, hvem af Parterne der skal tilvejebringe Oplysningen. Ligesom Alt her beroer paa Parterne selv, burde det ogsaa beroe paa Parterne, om en sagkyndig Tekniker skal tilfalde.

I § 18 staaer, at „Kommisssionen har i sin Kjendelse at bestemme, hvem der skal bære Sagens Omkostninger, derunder ogsaa hvad der tilkommer Kommisssionen“. Man kunde nu let heraf troe, at Kommisssionen kunde tilkjende sig et Salair, dette er dog vist ikke Meningen. Nu staaer der ogsaa i Slutningen af denne Paragraph: „Kan Kommisssionen ikke i selve Kjendelsen opgive, hvad der bliver at udrede til Kommisssionen eller den tilfaldte Sagkyndige, forbeholdes nærmere Opgjørelse deraf og Meddelelse derom til Parterne“. Jeg mener, at en saadan Dom vilde komme til at lide af en Uendelighed og staae i Strid med Lovens 1—5—12. Jeg troer ogsaa, at Slutningen af § 19, den Sætning nemlig: „forudsat at Kjendelsen overhovedet ved den Berettigedes Foranstaltning er bleven Vedkommende forkyndt 15 Dage forinden Terminen“, bedre burde gaae reent ud, da det jo kunde tænkes, at den første Termin kun var 14 Dage. Om ikke Diæter og Reiseomkostninger i det Hele mere passende burde bestemmes af Overøvrigheden, som i Placat af 30te Juni 1819 er bestemt, istedetfor af Retten, det er Noget, som jeg skal tillade mig at henstille.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Alberti, Albertsen, R. Olsen, F. Nielsen, S. Jensen, Scholer, C. Christensen, J. Jensen,